

Horn: Som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne nu fremhævede — ligesom ogsaa i sin Forelæggelsestale for nylig —, er der her Tale om et Gengangforslag, omhandlende et Forhold, som de to Parter, der har særlig Interesse deri, i og for sig er lige interesseret i at faa klaret. Jeg har tidligere, naar vi har drøftet dette Forslag, fremhævet det ønskelige i at appellere til Arbejdsgiverne i Landbruget om at sætte sig til Forhandlingsbordet for at faa de Ting, der er os imellem, bragt ud af Verden, idet jeg tror, at Afstanden imellem os ikke er større, end at det med lidt god Vilje fra begge Sider skulde være muligt.

Denne min Betragtning falder sammen med, at Arbejdsgiverne i Forsommeren vedtog det Mæglingsforslag, som Forligsmanden stillede den 30. Maj, og som indeholdt Bestemmelser om, at Arbejdstiden i Landbruget — altsaa den Del af Landbruget, som er underkastet Overenskomst — nedsættes med ca. 200 Timer om Aaret, idet Arbejdstiden om Sommeren skulde gaa ned fra 10 til 9 Timer. Og vi ved jo af Erfaring, at efterhaanden som Overenskomstmøraadet udvides, vil ogsaa de mindre Brugere blive henvist til at rette sig efter de Ordninger, som træffes paa Grundlag af Overenskomsterne, saaledes at man ogsaa i disse Brug maa respektere de Forbedringer, Parterne enes om.

Mit Parti har gennem mange Aar arbejdet for Fremskridt paa dette Felt, og vi kan kun glæde os over, at ogsaa andre vil medvirke hertil. Jeg kan ogsaa fremhæve, at det første Punkt i Dansk Arbejdsmands Forbunds og Socialdemokratisk Ungdoms Program — et Program, som mit Parti jo staar bag ved — er netop Kravet om en Nedsættelse af Arbejdstiden. Hvis ikke det bliver muligt ad Forhandlingens Vej — hvad jeg anser for det heldigste — at naa frem til en 8 Timers Arbejdsdag i Landbruget, ja, saa er der ikke andet at gøre, end at saa maa man — som paa en Række andre Omraader, hvor der ikke kan skaffes demokratisk, ligelige Forhold for Borgerne — ad Lovgivningens Vej faa den sidste Modstand ryddet af Vejen. Det skulde vel ikke være nødvendigt at gaa saa vidt, men vi er rede til at gaa ind i en Forhandling om dette Forhold for at faa dette Spørgsmaal løst, idet vi mener, baade at det er ønskeligt for Landbruget, og at det er en Retfærdigheds-handling over for de Folk, der arbejder i Landbruget.

Jeg husker godt fra den sidste Forhandling, at Ordføreren for Det konservative

Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Victor Larsen, gjorde gældende, at jeg havde Uret, naar jeg paastod, at det var et Folkekrav, at dette Spørgsmaal blev løst. Jeg tror dog, at der i den Omstændighed, at Arbejdsgiverne vedtog Mæglingsforslag omfattende Nedsættelse af Arbejdstiden, ligger en Anerkendelse fra Arbejdsgiverside af, at man maa gaa et Stykke ad den Vej. Hvad angaar den Indvending, der blev gjort fra Venstre med Hensyn til Spørgsmaalet om at skaffe Dækning for de Ekstraomkostninger, der vilde følge med en Nedsættelse af Arbejdstiden, har jeg Grund til at tro, at den i nogen Grad, ja, vel praktisk talt helt er ryddet af Vejen efter de nu gennemførte Landbrugsordninger, og da Forslagsstillerne jo har givet det nye Forslag en reformistisk Oppudsning, skulde det vel kun kunne virke mere tillokkende over for dem, der har stillet sig skeptisk og modvilligt over for Forslaget, saaledes at vi denne Gang kan forvente, at der kan komme noget reelt ud af det.

Vi tilsiger fra socialdemokratisk Side en velvillig og positiv Indstilling over for en videre Behandling af Lovforslaget, ogsaa i et Udvalg, vel at mærke helst et arbejdende Udvalg, saa man ikke bliver ved at holde denne Gruppe af Borgere hen med Snak. Vi synes, det vil være rimeligt, og at det vil være en smuk Handling fra Landbrugets Side nu at medvirke til at faa denne sidste Uretfærdighed ryddet af Vejen. Landbruget maa huske paa, at de, der arbejder i Landbruget, føler og ikke har glemt, at det Landbrug, som i Dag stritter imod, det er Efterslægten af dem, som for 150 Aar siden gik paa den samme Trællemark, hvor nu Landarbejderne gaar og faar krumme Rygge.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til fortsat og velvillig Behandling.

Hans Pinstrup: Det foreliggende Forslag er en gammel Kending fra i Foraaret. Nogen stor Udvikling har de Herrer Forslagsstillere ikke gennemgaaet i den forløbne Tid; dog synes man at have faaet Forstaaelsen af, at Markerne skal tilsaas og Høsten bjerges, idet der som ny Bestemmelse er indføjet, at Arbejdstiden i Saa- og Høsttiden kan forlænges ud over 8 Timer mod en tilsvarende Forkortelse af Arbejdstiden i Vintermaanederne. Men ud over dette ønsker man lovfæstet 8 Timers Arbejdsdag i Landbruget for alle mandlige og kvindelige Medhjælpere; Arbejdstiden skal falde mellem Kl. 7 og Kl. 17, den skal være effektiv, og den maa ikke overskrides uden tvingende